

BÀI THƯƠNG KHÓ ĐỨC GIÊ-SU KI-TÔ

Theo Thánh Gio-an

(Gioan 18, 1-19, 42)

Phổ nhạc: Thanh Lâm (2005)

Dm A7 Dm
C Bài Thương Khó Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta theo Thánh Gio-an.

Dm Gm Dm A7
Khi ấy, Chúa Giê-su đi với môn đệ sang qua suối Xê-rông, ở đó có một khu vườn,

Dm Gm C F A7
Người vào đó cùng với các môn đệ. Giu-đa tên phản bội đã biết rõ nơi đó,

Dm Gm A7 Dm F Bb F
vì Chúa Giê-su thường đến đây với các môn đệ. Nên Giu-đa dẫn tới một toán quân

Gm Dm C A7 Gm A7
do các thượng tế và biệt phái cấp cho, nó đến đây với đèn đuốc và khí giới.

Gm Dm A7 Dm A7 Dm
Chúa Giê-su đã biết mọi sự sẽ xảy đến cho mình, nên Người tiến ra và hỏi chúng:

Gm A7 A7 Dm Dm Am7 Dm C F
+ "Các người tìm ai?" C Chúng thưa: C D "Giê-su Na-gia-rét!" C Chúa Giê-su bảo:

A Dm C Bb A
+ "Ta đây." C Giu-đa là kẻ định nộp Người cũng đứng đó với bọn chúng.

Dm C7 F Bb A
Nhưng khi Người vừa nói "Ta đây", bọn chúng giật lùi lại và ngã xuống đất.

Người lại hỏi chúng: + "Các người tìm ai?" C Chúng thưa: CD "Giê-su - Na-gia-rét!"

C Chúa Giê-su đáp lại: + "Ta đã bảo các người rằng Ta đây. Vậy nếu các người tìm

bắt Ta, thì hãy để cho những người này đi." C Như thế là trọn lời đã nói:

"Con chẳng để mất người nào trong những kẻ Cha đã trao phó cho con."

Bấy giờ Si-mon Phê-rô có sẵn thanh gươm, liền rút ra đánh tên đầy tớ vị thượng tế,

chém đứt tai bên phải. Đầy tớ ấy tên là Man-cô. Nhưng Chúa Giê-su bảo Phê-rô rằng:

+ "Hãy xỏ gươm vào bao. Chén Cha Ta đã trao, lẽ nào Ta không uống!"

C Bấy giờ toán quân, trưởng toán và vệ binh của người Do-thái bắt Chúa Giê-su trở lại,

và điệu Người đến nhà ông An - na trước,

vì ông là nhạc phụ của Cai - pha, đương làm thượng tế năm ấy.

The image shows a musical score for a song. It consists of ten staves of music, each with a line of Vietnamese lyrics underneath. The music is written in a single system with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). The notes are primarily quarter and eighth notes, with some rests. Chord symbols are placed above the staff lines. The lyrics are in Vietnamese and describe the biblical story of Nicodemus visiting Jesus at night.

Dm Bb A
 Chính Cai - pha là người đã giúp ý kiến này cho người Do - thái:

Dm F C Dm
 Để một người chết thay cho cả dân thì lợi hơn.

Gm Dm Bb A Dm
 Còn Phê-rô và môn đệ kia vẫn theo Chúa Giê-su. Môn đệ sau này quen vị thượng tế,

C C7 F Gm A7 Dm
 nên cùng với Chúa Giê-su vào trong sân vị thượng tế, còn Phê-rô đứng lại ngoài cửa.

Dm C F Gm A
 Vì thế, môn đệ kia là người quen với vị thượng tế, nên đi ra nói với người giữ cửa,

A7 Dm C Bb C F
 và dẫn Phê - rô vào. Cô nữ tì gác cửa liền bảo Phê - rô:

F Bb Am7 Dm Dm A7
 S "Có phải ông cũng là môn đệ của người đó không?" C Ông đáp:

Dm Gm A7 Dm C F
 S "Tôi không phải đâu!" C Đám thủ hạ và vệ binh có nhóm một đồng lửa,

Bb A A7 Dm
 và đứng đó mà sưởi vì trời lạnh. Phê - rô cũng đứng sưởi với họ.

Dm Gm A Dm C7 F
 Vị thượng tế hỏi Chúa Giê-su về môn đệ và giáo lý của Người. Chúa Giê - su đáp:

+ "Tôi đã nói công khai trước mặt thiên hạ. Tôi thường giảng dạy tại hội đường, và trong

đền thờ, nơi mà các người Do-thái thường tụ họp. Tôi không nói chi thêm lên cả. —

Tại sao ông lại hỏi — tôi? Ông cứ hỏi những người đã nghe tôi về những điều tôi

đã — giảng — dạy. Họ đã quá rõ — điều tôi — nói."

C Nghe vậy, một tên vệ binh đứng đó vả mặt Chúa Giê - su và — nói:

S "Anh trả lời vị thượng tế như thế ư?" C Chúa Giê - su — đáp:

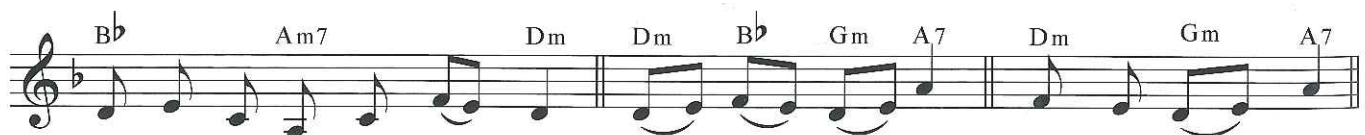
+ "Nếu Ta nói sai, hãy chứng minh điều sai đó. Mà nếu Ta nói phải, thì tại sao anh

lại đánh Ta?" C Rồi An-na cho giải Người vẫn bị trói đến cùng vị thượng tế Cai-pha.

Lúc ấy Phê - rô — đang đứng sưởi, họ bảo — ông: S "Có phải ông cũng

là môn đệ của người đó không?" Ông chối và nói: S "Tôi không phải đâu!"

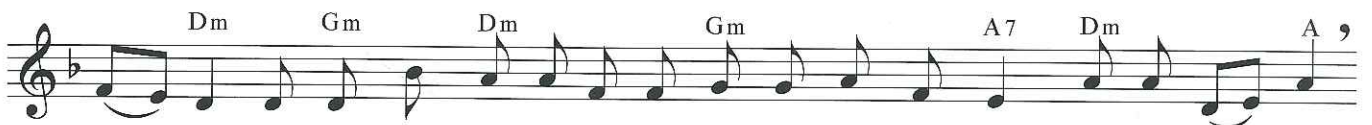
C Một tên thủ hạ của vị thượng tế có họ với người bị Phê-rô chém đứt tai cái lại rằng:

S "Tôi đã chẳng thấy ông ở trong vườn cùng với người đó sao?"

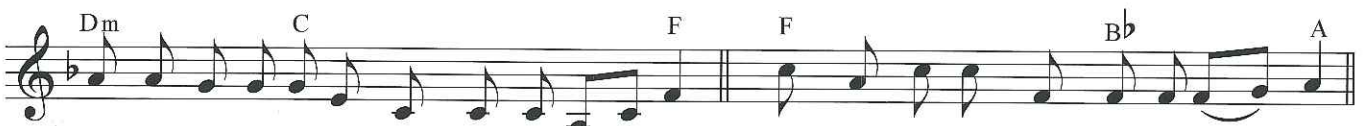
C Phê-rô lại chối nữa, và ngay lúc đó gà liền gáy.

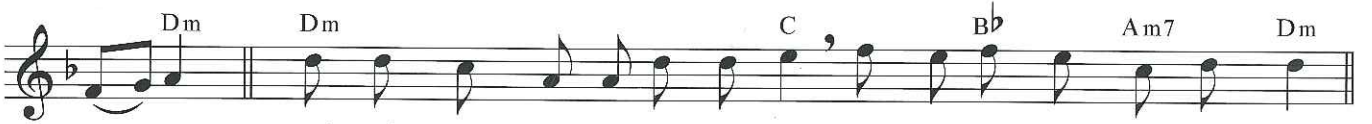
Bấy giờ họ điệu Chúa Giê-su từ nhà Cai-pha đến pháp đình. Lúc đó tảng sáng,

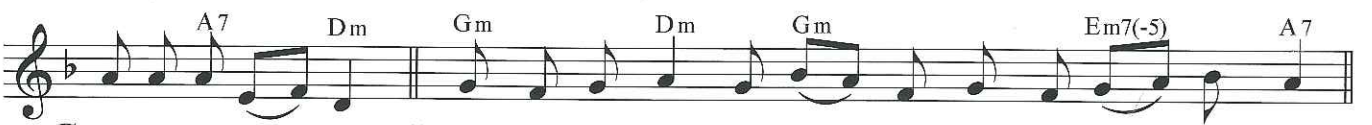
và họ không vào pháp đình, để khỏi bị nhơ bẩn, và để có thể ăn Lễ Vượt Qua.

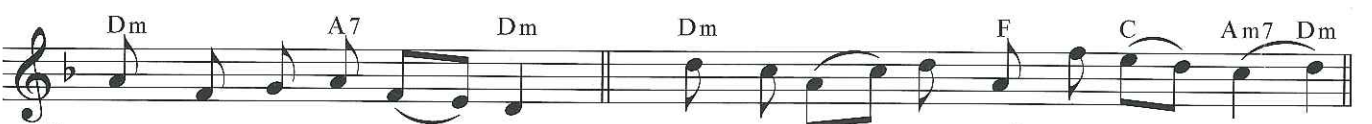
Lúc ấy Phi-la-tô ra ngoài gặp họ và nói: S "Các người tố cáo người này về điều chi?"

C Họ đáp: C D "Nếu hấn không phải là tên gian ác chúng tôi đã không nộp cho quan!"

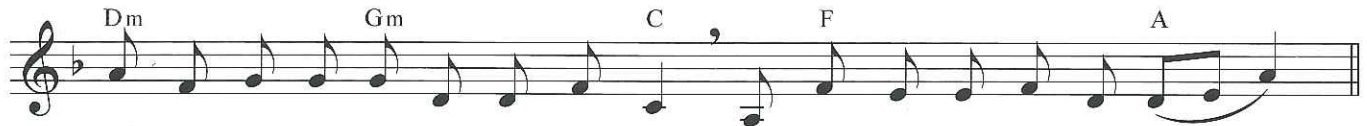
C Phi-la-tô bảo họ: S "Các ông cứ bắt, và xét xử theo luật của các ông."

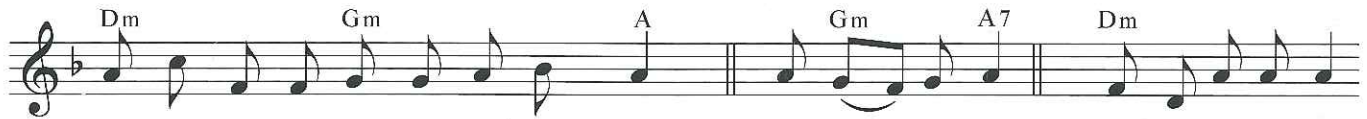
C Nhưng người Do-thái đáp lại: C D "Chúng tôi chẳng có quyền giết ai cả."

C Thế mới ứng nghiệm lời Chúa Giê-su đã báo trước: Người sẽ phải chết cách nào.

Bấy giờ Phi - la - tô trở vào pháp đình gọi Chúa Giê - su đến và hỏi: _____

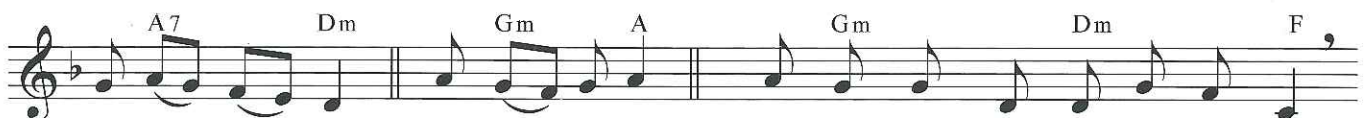
S "Ông có phải là Vua dân Do-thái không?" C Chúa Giê - su đáp: + "Quan tự ý nói thế,

hay là có người khác nói với quan về tôi?" C Phi - la - tô _____ đáp:

S "Ta đâu phải là người Do-thái. Nhân dân ông, cùng các thượng tế đã trao nộp ông cho ta.

Ông đã làm gì?" C Chúa Giê - su đáp: + "Nước tôi không thuộc về thế gian này.

Nếu nước tôi thuộc về thế gian này, thì những người của tôi đã chiến đấu, để tôi không

bị nộp cho người Do - thái. Nhưng mà nước tôi không thuộc chốn _____ này."

C Phi - la - tô _____ hỏi _____ lại: S "Vậy ông là Vua _____ ư?" C Chúa Giê - su đáp:

+ "Quan nói đúng: tôi là _____ Vua. Tôi sinh ra và đến trong thế gian này

là chỉ để làm chứng về chân lý. Ai thuộc về chân lý thì nghe tiếng tôi."

Dm Gm A7 Dm F A
 C Phi - la - tô hỏi lại: S "Chân lý là cái chi?"

Dm Gm Dm A7
 C Nói lời này xong, ông lại ra gặp người Do - thái, và bảo họ:

Dm C F Gm Dm C F
 S "Ta không thấy nơi người này có lý do gì để khép án. Nhưng theo tục lệ các người,

Bb Gm C7 F
 ta sẽ phóng thích cho các người một tù nhân vào dịp Lễ Vượt Qua.

Dm Gm Dm Bb A7 Dm
 Vậy các người có muốn ta phóng thích Vua Do - thái cho các người chăng?"

Am7 Dm Dm Bb A7 Dm Dm C F
 C Họ liền la lên: CD "Không phải tên đó, nhưng là Ba-ra-ba." C Ba-ra-ba là một tên cướp.

Dm Gm C F Am7 Dm
 Bảy giờ, Phi - la - tô truyền đem Chúa Giê - su đi mà đánh đòn Người.

Dm Gm C F Bb
 Binh sĩ kết một triều thiên bằng gai nhọn, và đội trên đầu Người. Và chúng mặc cho

Gm Dm C Gm C F Dm A7 Dm
 Người một áo choàng đỏ. Rồi chúng đến gần Người và nói: CD "Tâu Vua Do-thái!"

Bb C7 F Gm Dm A7
 C Và vả mặt Người. Phi - la - tô lại ra ngoài và nói:

Dm Bb Am7 Dm C F
 S "Đấy ta cho dẫn người ấy ra ngoài cho các người, để các người biết rằng:

Gm Dm Gm A7
 ta không thấy nơi người ấy một lý do chi để kết án."

Dm C A A7 Dm
 C Bấy giờ Chúa Giê-su đi ra, đội mão gai và khoác áo đỏ. Phi-la-tô bảo họ:

F A7 Dm Dm Gm Dm A7
 S "Này là Người!" C Vừa thấy Người, các thượng tế và vệ binh liền la to:

Dm Bb Gm6 A7 A7 Dm
 CD "Đóng đinh nó vào thập giá! Đóng đinh nó vào thập giá!" C Phi-la-tô bảo họ:

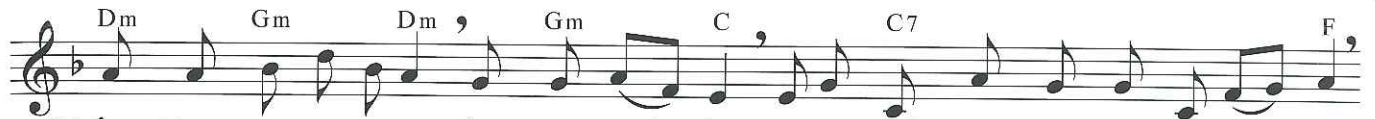
Dm Am7 Dm C F Gm
 S "Đấy các người cứ bắt, và đóng đinh ông vào thập giá. Phần ta, ta không thấy lý do

Dm A7 A7 Dm C F
 nào kết tội ông." C Người Do-thái đáp lại: CD "Chúng tôi đã có luật,

Bb Gm Dm Bb A7 Dm
 và cứ theo luật đó thì nó phải chết. Vì nó tự xưng là Con Thiên Chúa."

Am7 Dm C7 F C7 F
 C Nghe lời đó, Phi-la-tô càng hoảng sợ hơn. Ông trở lại pháp đình, và nói với Chúa Giê-su:

Dm Bb A Gm Dm C A A7 Dm
 S "Ông ở đâu đến?" C Nhưng Chúa Giê-su không đáp lại câu nào. Bấy giờ Phi-la-tô bảo Người:

S "Ông không nói với ta ư? Ông không biết rằng: ta có quyền đóng đinh ông vào thập giá,

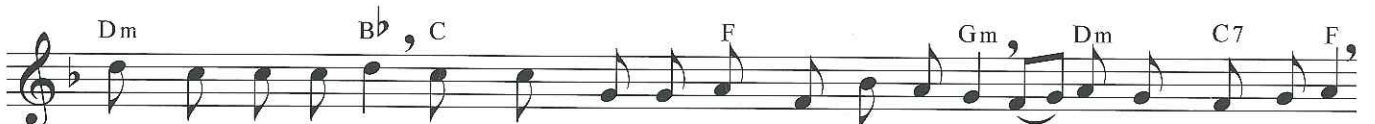
và cũng có quyền tha ông sao?" C Chúa Giê - su đáp: + "Quan chẳng có quyền gì trên tôi,

nếu từ trên không ban xuống cho. Vì thế, nên kẻ nộp tôi cho quan mắc tội nặng hơn."

C Từ lúc đó, Phi - la - tô tìm cách tha _ Người. Nhưng người Do - thái _ la lên:

CD "Nếu quan tha cho nó quan không phải là trung thần của Xê-sa, vì _ ai xưng mình là vua,

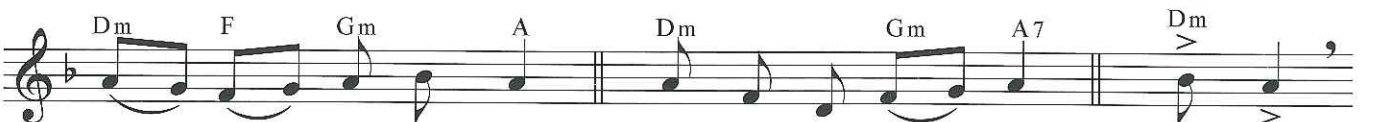
kẻ _ đó chống lại Xê-sa." C Phi-la-tô vừa nghe lời đó, liền cho điệu Chúa Giê-su ra ngoài,

rồi ông lên ngôi tòa xử, _ nơi gọi là Nền Đá, tiếng Do-thái gọi là Gab-ba-tha. Lúc đó,

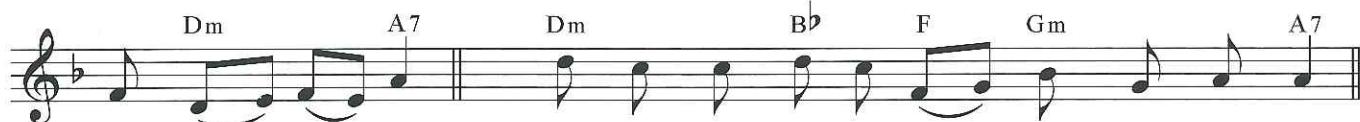
vào khoảng giờ thứ sáu ngày chuẩn bị _ Lễ Vượt Qua. Phi-la-tô bảo _ dân:

S "Đây _ là _ Vua các người!" C Nhưng họ càng la _ to: CD "Giết đi!

Giết đi! Đóng đinh nó đi!" C Phi-la-tô _ nói: S "Ta đóng _ đinh Vua các người ư?"

C Các thượng tế — đáp: **CD** "Chúng tôi không có vua nào — khác ngoài Xê - sa."

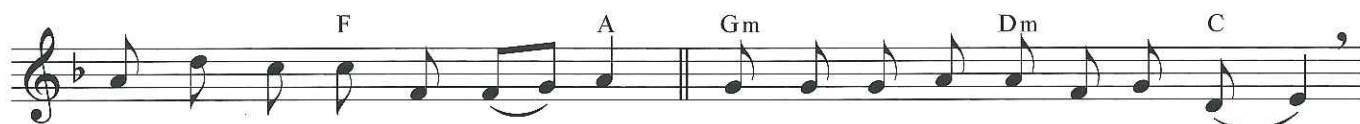
C Bảy — giờ quan giao Người cho họ đem đóng đinh. Vậy họ điệu Chúa Giê-su đi,

và chính Người vác thập giá đến nơi kia gọi là Núi Sọ, tiếng Do-thái gọi là Gol-gô-tha.

Ở — đó, họ đóng đinh Người trên thập giá cùng với hai người khác nữa: mỗi người một bên,

còn Chúa Giê - su thì ở — giữa. Phi - la - tô cũng viết một tấm bảng, —

và sai đóng trên thập giá. Bảng mang những hàng chữ — này: "Giê-su Na-gia-rét,

Vua dân — Do - thái." Nhiều người Do-thái đọc được bảng đó, vì nơi Chúa Giê-su chịu đóng

đinh thì gần thành phố, mà bảng — viết thì bằng tiếng Do - thái, Hy-lạp và La - tinh.

Vì — thế, các thượng tế đến thưa với Phi - la - tô: **CD** "Xin đừng viết: Vua dân Do-thái;

nhưng nên viết: Người này đã — nói Ta là Vua dân Do - thái."

C Phi - la - tô đáp — lại: S "Điều ta đã — viết, là đã — viết."

C Khi quân lính đã đóng đinh Chúa Giê - su trên thập giá rồi, thì họ lấy — áo

Người chia làm bốn phần, cho mỗi người một phần. Còn cái — áo dài,

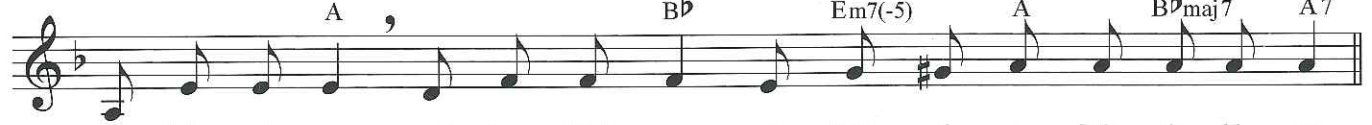

là áo không có đường khâu, đan liền từ trên xuống dưới, họ bảo — nhau:

CD "Chúng ta đừng xé — áo này, nhưng hãy — rút thăm, xem ai được thì lấy."

C Hầu ứng — nghiệm lời Kinh - Thánh: "Chúng đã chia nhau các áo Ta,

và đã rút thăm áo dài của Ta." Chính quân lính đã làm điều — đó.

Đứng gần thập giá Chúa Giê - su, lúc đó có Mẹ — Người, cùng với chị Mẹ Người

là Ma - ri - a, vợ ông Clô - pa và Ma - ri - a Ma - đa - lê - na.

Khi thấy Mẹ, và bên cạnh có môn đệ Người yêu, Chúa Giê - su thưa cùng Mẹ rằng:

+ "Hỡi Bà, này là con Bà." Rồi Người lại nói với môn đệ: + "Này là Mẹ con."

Và từ giờ đó, môn đệ đã lãnh nhận Bà về nhà mình. Sau đó, vì biết rằng mọi

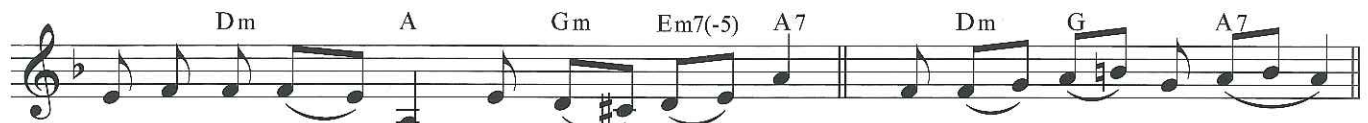
sự đã hoàn tất để lời Kinh-Thánh được ứng nghiệm Chúa Giê - su nói:

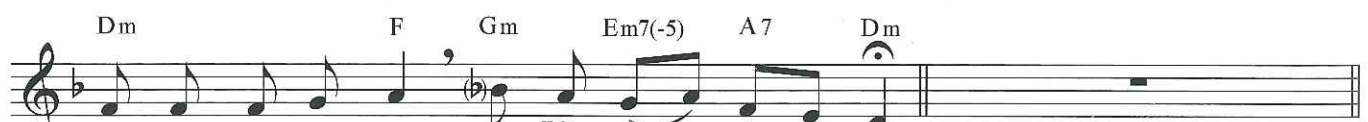
+ "Ta khát!" Ở đó có một bình đầy dấm. Họ liền lấy miếng bông

biển thấm đầy dấm cắm vào đầu ngành cây hương thảo đưa lên miệng Người.

Khi đã nếm dấm rồi, Chúa Giê - su nói: + "Mọi sự đã hoàn tất!"

C Và Người gục đầu xuống trút hơi thở cuối cùng.

Rit...

(Quỳ gối lặng thinh giây lát)

C Hôm đó là ngày chuẩn bị lễ: để tội nhân khỏi treo trên thập giá trong ngày Sab - bat,

vì ngày Sab - bat là ngày đại lễ, nên người Do-thái xin Phi-la-tô cho đánh dập ống

chân tội nhân, và cho cắt xác xuống. Quân lính đến đánh dập ống chân của người thứ nhất,

và người thứ hai cùng chịu treo trên thập giá với Người. Nhưng lúc họ đến

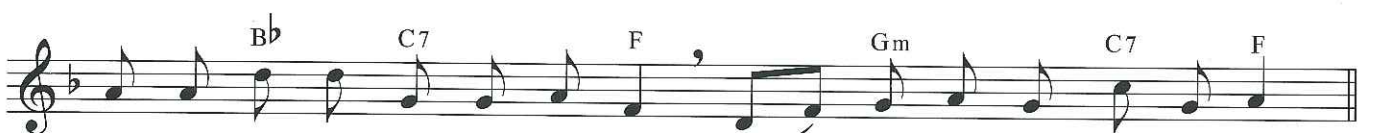
gần Chúa Giê-su họ thấy Người đã chết, nên không đánh đập ống chân Người nữa.

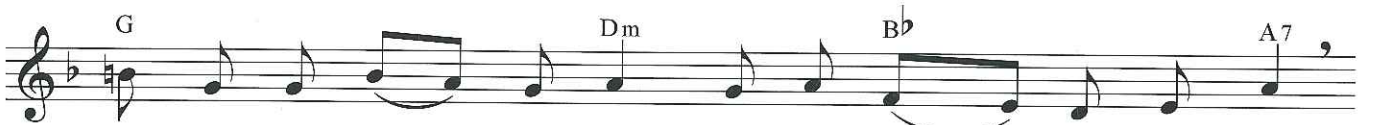
Tuy nhiên, một tên lính lấy giáo đâm cạnh sườn Người, tức thì máu cùng nước chảy ra.

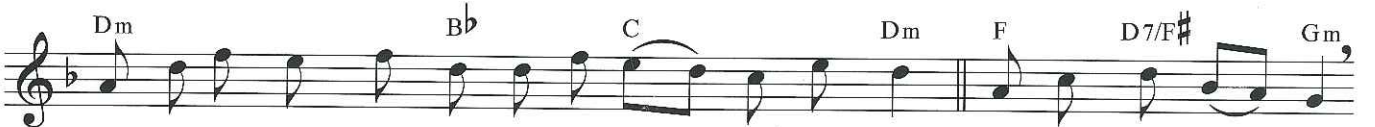
Kẻ đã xem thấy thì đã minh chứng, mà lời chứng của người đó chân thật;

và người đó biết rằng mình nói thật để cho các người cũng tin nữa.

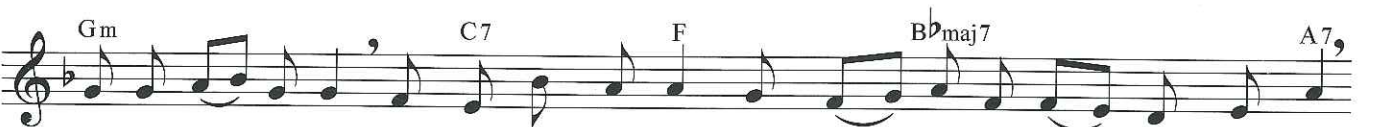
Những sự này đã xảy ra để ứng nghiệm lời Kinh-Thánh:

"Người ta sẽ không đánh đập một cái xương nào của Người." Lời Kinh-Thánh khác rằng:

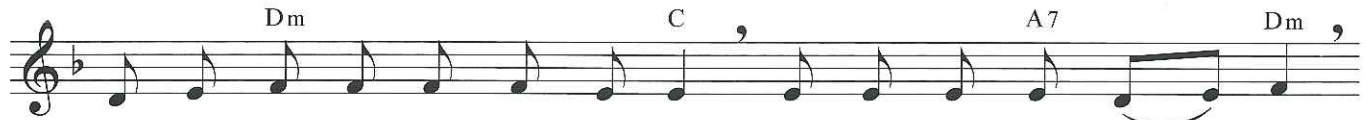
"Họ sẽ nhìn xem Đấng họ đã đâm thấu qua." Sau đó, Giu-se người xứ

A-ri-ma-thi-a, môn đệ Chúa Giê-su, nhưng thầm kín vì sợ người Do-thái

xin Phi-la-tô cho phép cất xác Chúa Giê-su. Phi-la-tô cho phép.

Và ông đến cất xác Chúa Giê - su. Ni - cô - đê - mô cũng — đến.

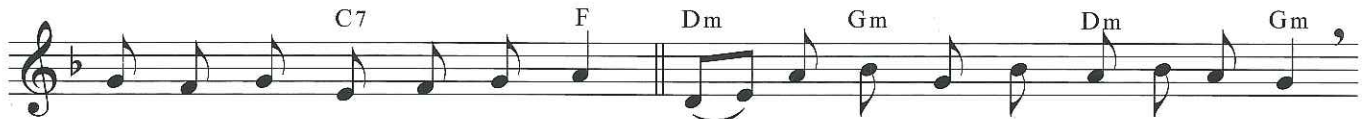
Ông là người trước kia đã đến gặp Chúa Giê - su ban đêm.

Ông đem theo chừng một trăm cân mộc được trộn — lẫn với trăm — hương.

Họ — lấy xác Chúa Giê - su và lấy khăn bọc lại cùng — với thuốc thơm

theo tục khâm liệm người Do - thái. Ở — nơi Chúa chịu đóng đinh có cái vườn,

và trong vườn có một ngôi mộ mới chưa chôn cất ai.

Vì là ngày chuẩn bị lễ của người Do - thái, và ngôi mộ lại rất gần,

nên họ đã mai táng Chúa Giê - su trong . mộ — này.